

Arrest

nr. 126 759 van 4 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2014 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen, met name de schorsing zo snel mogelijk te bevelen van “*la décision d’ordre de quitter le territoire prise à son encontre, le 10 juin 2014*” (vertaling: het bevel om het grondgebied te verlaten in zijn hoofde genomen op 10 juni 2014).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2014 om 16.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat FARY ARAM NIANG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over het voorwerp van de vordering

Ter terechtzitting bevestigt de raadsman van verzoekende partijen dat het voorwerp van huidige vordering de beslissingen betreft in hoofde van de drie verzoekende partijen waarbij hen bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies). Verwerende partij verzet zich hier niet tegen.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen

2.1. Verzoekende partijen geven aan bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen overeenkomstig artikel 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Zij vragen met name de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bevelen om het grondgebied te verlaten van 10 juni 2014.

Artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.

Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de procedure met betrekking tot de in dit artikel bedoelde maatregelen.”

Artikel 44 van het Koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006, bepaalt wat volgt:

“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.”

Voorlopige maatregelen overeenkomst artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet kunnen slechts worden gevorderd voor zover een vordering tot schorsing aanhangig is gemaakt bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet, hetzij een gewone vordering tot schorsing hetzij een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid. Dit is in casu evenwel niet het geval.

Verzoekende partijen wijzen erop dat zij op 3 juli 2014 een beroep tot nietigverklaring hebben ingesteld tegen de bestreden beslissingen, doch de Raad kan enkel opmerken dat dit beroep blijkbaar nog niet is toegekomen op de Raad en nog niet op de rol is ingeschreven. Verzoekende partijen geven zelf ook aan dat dit enkel een beroep tot nietigverklaring betreft. Zij voegen bij hun verzoekschrift bovendien geen bewijs van het indienen van dit beroep.

Verzoekende partijen kunnen niet middels het vragen van voorlopige maatregelen overeenkomstig artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet de schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid vorderen van beslissingen waartegen overeenkomstig artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet geen vordering tot schorsing aanhangig is gemaakt.

1.2. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partijen in wezen een vordering in de zin van artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet beogen, merkt de Raad op dat § 1, eerste lid van deze bepaling luidt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerde ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog

niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Voormelde bepaling stelt duidelijk dat er sprake dient te zijn van een ‘eerde ingediende gewone vordering tot schorsing’. Andermaal dient te worden vastgesteld – met verwijzing naar het hiervoor gestelde – dat geen vordering tot schorsing aanhangig is of is ingeschreven op de rol bij de Raad.

Ten overvloede merkt de Raad op dat voormelde bepaling slechts kan worden aangewend indien de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel ‘imminent wordt’. In casu werden de aangevochten bevelen om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht op 10 juni 2014 en gingen deze gepaard met een vasthouding. De tenuitvoerlegging van de bevelen was bijgevolg vanaf het begin imminent. In deze situatie dienden verzoekende partijen een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid aan te wenden overeenkomstig artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet en blijkt niet dat zij zich dienstig kunnen beroepen op artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven, en tevens ten overvloede, voorziet artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet dat de vreemdeling indien de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent wordt, beschikt over de beroepstermijn bepaald in artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet om de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen aanhangig te maken. Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

Verzoekende partijen wachten meer dan tien dagen na het imminent worden van de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel om huidige vordering in te leiden.

2.3. Het verzoek tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizendveertien door:

mevr. I CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. VERMEERSCH,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

I. CORNELIS